

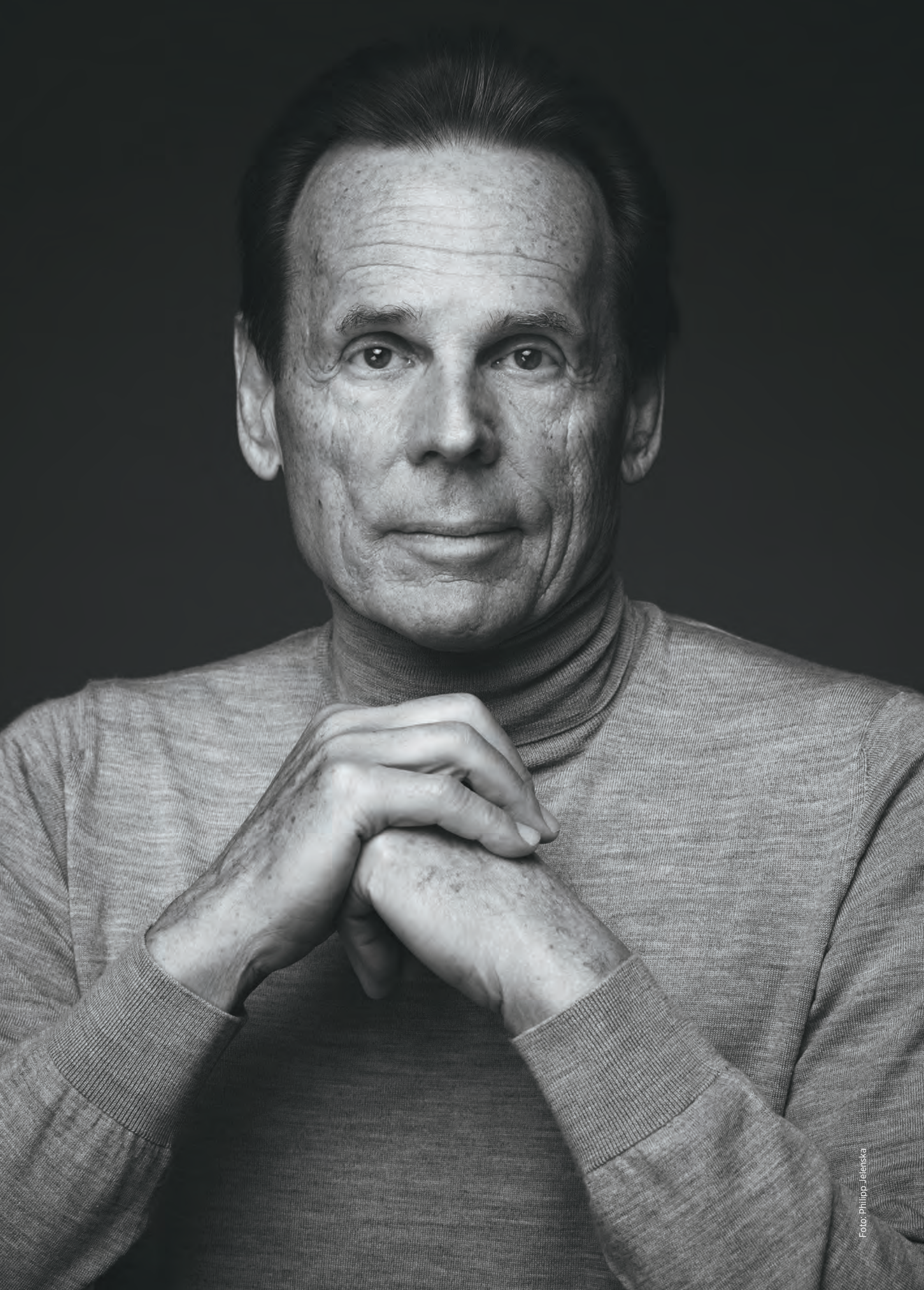

Foto: Philipp Jelenska

Herbert Schullin

„VOM SUPRAVIETUI CA AFACERE DE FAMILIE O BUNĂ PERIOADĂ DE TIMP”

Schullin Wien este o afacere de familie de modă veche, în care atât patriarbul, soția sa, cât și cei doi fii au o mare pasiune pentru frumos, ceea ce se regăsește în selecția superbă de ceasuri și bijuterii din magazine.

DE RALUCA MICHAILOV VIENA

Apropo de magazin, familia Schullin tocmai și-a mutat cartierul general în celebra clădire vieneză Looshaus – printre primele clădiri moderniste, din beton-armat, proiectată de arhitectul Adolf Loos și motivul unui scandal în societatea vieneză de început de secol 20 – arhitectul a fost nevoit să adauge jardiniere cu flori la fiecare fereastră deoarece clădirea era considerată indecent de neornamentată, iar împăratul Franz Joseph o considera atât de urâtă încât a ordonat ca draperiile de la ferestrele Palatului Hofburg să rămână mereu nedesfăcute, astfel încât să nu fie nevoit să contemple vreodată Looshaus. 113 ani mai târziu, Looshaus este clădire de patrimoniu, restaurată minuțios și aflată în grija familiei Schullin, care a deschis aici un superb magazin de ceasuri și bijuterii. Revista *Forbes Life România* a avut privilegiul de a participa la lansarea foarte restrânsă a magazinului, dar și de a-l intervieva pe conducătorul familiei și al afacerii – domnul Herbert Schullin.

Îmi puteți spune, vă rog, câte ceva despre istoria familiei și a brandului Schullin Wien și despre ce reprezintă ele astăzi, după părerea dumneavoastră?

Eu provin dintr-o familie din Graz, unde tatăl meu deținea un magazin de bijuterii și ceasuri. M-am mutat la Viena în 1972, deschizându-mi, inițial, un magazin relativ mic, proiectat de Hans Hollein – foarte frumos proiectat, dar destul de mic. Așa că, după șase ani, am decis că trebuie să găsesc altceva. Aveam opțiunea de a o lua la stânga, pe Kärntner StraÙe, strada cu cel mai bun vad la vremea aceea, sau la dreapta, pe Kohlmarkt. Personal, îmi plăcea Kohlmarkt,

deși avea o atmosferă cam de modă veche, cu vechile sale magazine tradiționale.

Dar atmosfera de modă veche e chiar plăcută! Da, este. Însă, la vremea respectivă, Kohlmarkt nu era o stradă foarte animată. Am decis, așadar, să merg acolo. Am găsit un vechi magazin de antichități pe care l-am putut prelua și, din nou, am colaborat cu Hans Hollein pentru a deschide un nou magazin. La momentul respectiv, cei de la revista *Casa Vogue* erau foarte dornici să vadă cum arată magazinul finalizat. Însă totul a durat mai mult decât ne așteptam inițial. În cele din urmă, magazinul a beneficiat de o prezentare de nouă pagini în *Casa Vogue*. Iar trei luni mai târziu, numărul respectiv din revistă, care era dedicat Vienei,

dispăruse complet de pe piață. N-am reușit să mai fac rost de el, iar acum mai am doar două exemplare rămase.

Altfel, ne-am bucurat de un început bun pe Kohlmarkt, stradă care, ulterior, s-a dezvoltat foarte frumos. S-a transformat în zonă pietonală, devenind apoi una dintre cele mai importante străzi din Viena. Însă eu aveam și ceasurile în portofoliu și mi-am dat seama că magazinul nostru e cam mic ca să poată găzdui și ceasurile, și afacerea cu bijuterii. De aceea, am deschis încă un magazin aici, în imediata vecinătate a străzii Kohlmarkt. N-a fost deloc ușor să găsim un spațiu mai mare. Clădirea este, pentru mine, una dintre cele mai importante din Viena. Știam că va fi complicat să o renovăm și să o

Familia Schullin (de la stânga la dreapta): Lukas, Oriane, Herbert, Beate, Clara, Johannes

Foto: Philipp Jelenska

Foto: Marius Michailov

» adaptăm în funcție de nevoile noastre, dar, în același timp, mi-am dat seama că noi eram singurii care puteam funcționa în acest spațiu. Aici erau multe vitrine mari, pe care le puteam adapta foarte bine pentru a expune bijuterii și ceasuri.

Acum, revenind la începuturile brandului nostru: bunicul meu a fost ceasornicar, făcea ceasuri la sfârșitul secolului al XIX-lea. Și-a deschis un magazin în 1911. Apoi tatăl meu a deschis o afacere în Graz, iar eu am pus bazele afacerii mele în Viena. Fiind cel mai tânăr membru al familiei, am fost trimis la Viena, familia mea având convingerea că pot să dau lovitură aici.

Să cuceriți marele oraș.

Exact. Iar odată ajuns aici, m-am văzut pus în situația de a concura cu toate brandurile deja consacrate din Viena.

Unele dintre ele foarte mari.

Iar când aceste branduri mari au de-a face cu novici, nu prea îi iau în serios – era de așteptat, de altfel.

Așa este.

Însă iată-mă astăzi, aici – unul dintre cei mai vârstnici proprietari de magazine de pe această stradă.

Cum vedeți viitorul acestui loc minunat? Ce altceva ați dori să mai faceți aici pe viitor?

Sincer să fiu, mi-aș dori să mă dedic mai mult acestui spațiu – este genul de ocazie cu care te întâlnești o singură dată în viață. Iar eu, unul, nu am crezut niciodată că voi avea parte de așa ceva. Vom face tot ce ne stă în putință să deschidem o afacere în această minunată clădire și să ne demonstrăm competențele. La început, acest magazin a fost conceput pentru un croitor, care avea aici un atelier. Noi ne dorim să readucem în această clădire energia de altădată. Vom amenaja un atelier de reparații pentru

în câteva cuvinte. Partea cu ceasurile este moștenire de familie.

Am înțeles. Să revenim, atunci, la partea cu bijuteriile: de unde procurați pietrele și cum decideți asupra designului? Decizia este în funcție de piatră, adică proiectați designul în jurul unei pietre anume? Sau porniți de la un design pe care îl aveți în minte și găsiți piatra care i se potrivește? Cum se desfășoară, de regulă, procesul de creație? Pentru că am văzut jos niște piese extraordinare.

Ambele variante sunt posibile, pentru că dacă luăm de pildă o bijuterie din aur – o brățară sau un colier – nu are pietre. Prin urmare, trebuie să creăm un design fără pietre. Dar eu sunt fascinat de pietrele prețioase, pentru că ele sunt, de fapt, lumină concentrată în interiorul unui cristal. Nimic altceva nu poate reflecta lumina atât de frumos precum o face un cristal. Partea ciudată e că, atunci când vezi un cristal brut, constăți că el nu reflectă lumina foarte clar. Însă e absolut fascinant – totul are de-a face cu culorile și cu modul în care acestea prind viață. Și la fel de interesant este faptul că aceste culori depind de sursa de lumină: dacă este lumină naturală sau artificială. Acesta este un aspect care mă fascinează. Apoi faptul că pot să tai o piatră și să mă gândesc cum o pot integra cât mai bine într-o bijuterie este deopotrivă interesant și motivant.

Da, într-adevăr. Înțeleg că mergeți personal să procurați pietrele?

Da, acum împreună cu fiul meu. Avem multe relații în comerțul cu bijuterii și putem vizita multe locuri – chiar și locuri unde nu am mai fost anterior, deoarece se găsește întotdeauna cineva cunoscut într-un alt context care să ne ofere recomandări. În branșa noastră, chiar ai nevoie de aceste recomandări. Este vorba despre încredere. Recent, am cumpărat un spinel foarte frumos, are în jur de 40 de carate.

Incredibil! Din Asia?

Da, dintr-o mină veche, din Tadjikistan, la granița dintre Afghanistan și Pakistan. În plus, vă pot arăta ce minunății am făcut din niște cristale de tsavorit.

Foto: Jamie McGregor Smith

Ah, ador tsavoritul!

Vă pot arăta cum au fost tăiate pietrele și ce bijuterii am creat apoi. Este un proces complicat, fără îndoială, dar mie îmi place foarte mult. De asemenea, îmi place să știu exact de unde provin pietrele. De cele mai multe ori, știu din ce mină provin, chiar dacă nu am fost niciodată acolo. Dar cu ajutorul relațiilor mele, pot stabili cu exactitate sursa unei pietre anume. Și încerc întotdeauna să cumpăr pietre care nu au fost tratate termic. Tratamentul termic este mai mult sau mai puțin permis în branșa noastră, dar acest aspect trebuie să fie menționat, deoarece există o diferență semnificativă între o piatră tratată și una netratată termic.

Înțeleg. Cum vedeți viitorul afacerilor de familie? Având în vedere tendința actuală a pieței – mă refer la acest trend în care companiile cresc și devin din ce în ce mai mari, toată lumea cumpără pe toată lumea, iar afacerile de familie sunt din ce în ce mai puține.

Da, sunt din ce în ce mai puține, așa este. De la un punct, o companie care se dezvoltă devine mai greu de gestionat. În ceea ce ne privește însă, aș spune că o să supraviețuim ca afacere de familie o bună perioadă de timp. Am doi fii și, din fericire, și ei au aceleași interese ca și mine.

Am observat. Pun foarte multă pasiune.

Este o situație fericită, iar pe mine mă încântă foarte mult acest lucru. Așa, avem libertatea de a ne dezvolta ideile mai eficient decât dacă am face parte dintr-o companie mai mare, unde deciziile finale sunt luate de altcineva. Nu spun că deciziile acelor companii sunt proaste, spun doar că pieselor lor le lipsește acea personalitate unică, amprenta personală.

Pe de altă parte, piesele pe care le-am văzut aici sunt foarte îndrăznețe și originale.

Cine este spiritul creator al familiei? Dumneavoastră? Sau fiul dumneavoastră? Păi, cum eu sunt cel mai bătrân din familie... (râde) Eu decid, mai mult sau mai puțin, ce lucruri vom face. Dar am lucrat și cu mulți designeri foarte talentați. Am lucrat cu o foarte tânără doamnă designer care, din păcate, s-a stins de foarte timpuriu; era un talent veritabil în materie de design. Apoi am lucrat cu o companie parteneră pentru producția de bijuterii – aveam aceleași concepții, aceleași idei. Sunt obișnuit să lucrez cu o echipă de designeri. Avem și astăzi doi designeri angajați în compania noastră, absolvenți ai Academiei de Design. Și Johannes este absolvent al Academiei Saint Martins din Anglia. Așadar, nu sunt singur.

Exact. Și acest lucru este foarte important. Cine cumpără bijuteriile Schullin? Vorbim despre o clientelă vieneză, în principal, sau mai sunt și turiști care cumpără?

Avem o clientelă foarte fidelă din Viena – oameni care ne trec pragul foarte des. Aceștia sunt clienții noștri constanți, baza de clienți. Dar, pentru că avem magazine pe o stradă

importantă din Viena, cunoaștem mereu oameni noi, din toată țara. Mai ales când am deschis magazinul – am fost plăcut surprins de numărul persoanelor care ne-au vizitat, fără să ne cunoască.

Au venit probabil să viziteze magazinul, clădirea.

Da. Dar, în același timp, au venit să admire ceasurile și chiar au cumpărat câteva. Mi s-a părut incredibil, cu atât mai mult cu cât noi nu ne-am făcut reclamă; doar am deschis magazinul – încă mai aveam de lucru la reunirea celor două locații, nu era totul gata.

Așadar, pentru moment, acest spațiu va fi dedicat în special ceasurilor și veți rezerva o mică secțiune pentru bijuterii, corect? Exact.

Urmând ca vechiul spațiu să rămână rezervat pentru majoritatea bijuteriilor?

Da. În primul rând pentru că vechiul nostru spațiu are deja 40 de ani. În plus, am fost foarte apropiat de Hans Hollein și, în momentul de față, creațiile lui nu se află în mâinile potrivite. Noi doi am colaborat foarte bine, pentru că el a creat mediul perfect pentru mine, iar eu am venit cu produsele cele mai potrivite pentru a-i pune în valoare designul. Așadar, magazinul încă există. 40 de ani înseamnă o viață de om. În tot acest timp, spațiul nu a fost renovat, nu a fost modificat. Prin urmare, eu mă mut dintr-o locație de patrimoniu într-o altă locație de patrimoniu.

Foto: Marius Michailov

Probabil acesta este destinul dumneavoastră. Încă o întrebare: ați putea descrie brandul Schullin în câteva cuvinte, pentru cititorii noștri?

Da. Afacerea Schullin are două părți: ceasurile și bijuteriile. De regulă, ambele țin de aceeași companie și sunt expuse în aceleași magazine. Dacă le-am separat, am făcut-o doar pentru că magazinul Hollein este un magazin foarte specializat. Cu toate acestea, ele țin de aceeași companie. Lucrăm împreună și, probabil, pe viitor, vom avea ocazia să combinăm ambele secțiuni ale afacerii.

Ar fi frumos.

Da. Însă avem nevoie de timp pentru a lua o decizie în această privință.

Sunt convinsă.

Pentru că nu mi-e deloc ușor să las în urmă acel magazin. E ciudat pentru că, la început, mi s-a părut imens acest spațiu, n-am simțit că mă reprezintă. Dar acum mă simt ca acasă. Mă simt în largul meu aici și îmi place foarte mult.

Cât timp v-a luat să vă simțiți ca acasă aici?

Destul de mult. Doar negocierile pentru preluarea spațiului au durat trei ani. Între timp, proiectaserăm deja câteva lucruri în această clădire. De fapt, am început în perioada pandemiei. Inițial, a fost o idee, apoi am început negocierile, iar tranziția propriu-zisă a durat un an și jumătate.

Am înțeles. Vă mulțumesc foarte mult! ☒